

ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו
אעשה לו עזר כנגדו וישלח יהוה אלהים מן האדמה
כל הית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל
האדם לראות מה יקרא כדו וכל אשר יקרא לו
האדם נפש היתה הול שמו ויקרא האדם שמו
לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל הית השדה
ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפטר יהוה אלהים
גדומה על האדם וישלח ויקח אשה מצלעתיו ויסגר
בשר הוהמה ויתן יהוה אלהים את הצלע אשר
לקח מן האדם לאשה ויבא אל האדם ויאמר
האדם זאת הפעם עצם מעצמי ושר משערי
למתי יקרא אשה כי מאצ לקחה זאת על כן יעזוב
איש את אביו ואת אמו ויהם באשה והיו לבשר
אחד והיו שניהם ערו ימים האדם ואשה ולא
יתבשרו והחוש היתה ערום מכל הית השדה אשר
עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אם כי אמן
אלהים לא האכלו מכל עץ הגן והאמר האשה אל
החוש מפני עץ הגן האכל ותפרי העץ אשר בהגן
הגן אמר אלהים לא האכלו ממנו ולא יהאעו בו פן
תמתך ויאמר החוש אל האשה לא מזה המות כי
לדע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ותפריהו עליכם
נהייתם מאלהים יודעי טוב ורע והול האשה כי
טוב העץ למאכל וטי האדה הול לעינים ולחמה
העץ להשטיל והקד מפניי והאכל והיה גם
לאישה עמו ויאכל והפקחיה עיני שניהם וידעו
טי עירום גם ותפרי עליה האדה וילעשו להם חגרת
ושמעו את קול יהוה אלהים מדהלך בגן לרות
היום ויהי האדם ואשה ואשה מפני יהוה אלהים
בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם
ויאמר לו איכה ויאמר אה קלך שמעתי בקול ואת
טי עירום אמי ואתה ויאמר מי הגיד לך טי עירום
אתה דהק העץ אשר שיתך לבלתי אכל ממנו
אכלה ויאמר האדם האשה אשר נתת עמו והול
נתת לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה
מה זאת עשית והאמר האשה החוש הופיאתי
אכל ויאמר יהוה אלהים אל החוש טי עשית זאת
ארוך אתה מכל הבהמה ומכל הית השדה על
האמר דהק ועפר האכל כל ימי חייך ואיכה אשה
היית ויתן האשה ויתן ויער ותן זרעה הול ישפך
לאש ואלה השופני עקב
האשה אמר יהוה אל הול עשהוך והול
תעצה ויהי עינים ואלך אשר השוקך והול